

Ty kdo jsi, Pane?

Když nad krajem se snesla
tmavá noc
a usnul celý kraj,
i ovečky šly spát.

Když zhasla světla,
a lidé v Betlémě
už tiše spali.

Pastýři u ohňů pod širým nebem
se v hlídkách u stád vystřídali.

Tu nebe ozářila Boží sláva
a rozjásal se celý svět.

„Sláva buď na nebi Bohu,
a na zemi pokoj!

Narodil se vám dnes Spasitel!
Nebojte se!
Radujte se - andělé pěli.

V chudičkých jesličkách
ve chlévě, na slámě,
děťátko spí.

Kdo je to dítě?

Matka jeho je Marie.
Šlechtná dívka, Marie.
A otec? Ten kdo je?

Pozemská dívka
je matkou děťátka.
A otec?
Nebeský Otec,
Bůh jeho Otcem je.
Ježíš se jmenoval.
Rostl a prospíval.
Mělo se za to,
že Josef s Marií
život mu dal.

Už ve dvanácti letech,
s doktory v chrámě rokoval.

Na cestě domů
záhadnou odpověď rodičům dal.

„Cožpak jste nevěděli,
že v nebi Otce mám,
a na zemi Jeho dílo vykonám?

Kdo je to dítě?
Ta otázka s ním rostla dál.

Pak od Jana
v Jordánu se pokřtít dal.
Když z vody vystoupil,
Bůh k němu z nebe promluvil:

„Ty jsi můj milý Syn.
V tobě se mi zalíbilo.“

Na poušti, po křtu,
nad d'áblem zvítězil!
„Kdo je ten muž?“
Nuže, řekni nám to už!

„Ty kdo jsi, Pane?“
Učíš zástupy,
nemocné uzdravuješ,
bouři utišíš,
vyháníš demony.
Hladové sytíš,
mrtvé křísíš,
hříchy odpouštíš.

Kdo takovou moudrost
a moc ti dal?
Jsi ten který přijít má,
nebo jiného čekat máme?“

Kdo je Ježíš?
Co myslíš?
Ježíš je Kristus!
Je Boží Syn!
To jistě vím.

„Šimone Jonášův,
jsi blahoslavený!“

Pak obrátil se k učedníkům
a řekl jim:
„Mějte se na pozoru
před kvasem farizeů,
před pokrytectvím!

Mějte se na pozoru
před každou chamtivostí.
Na tom co máte,
mějte dosti.

Nemějte starost o život svůj,
vždyť o vás ví
nebeský Otec můj.

Všímejte si havranů,
všímejte si lilií.
Hledejte nejprve Boží království.
Neboj se, malé stádečko.

Bud'te připraveni
a bud'te bdělí.
Ať vaše lampy hoří!

Můj Otec chce mít
svůj lid dokonalý,
oddaný a smělý.

Budou vás mnozí nenávidět,
však mě dřív v nenávisti měli.

Vždy bud'te hotovi,
a bud'te bdělí!

●

Pak vydali Ho na smrt,
za mne a za tebe.

Pilát Ježíše vyslýchal,
a stejnou otázkou se ptal:
„Kdo Ty jsi?“

Tak ptal se Pilát,
ptal se i kněz.
Tak ptá se člověk
moudrý, vzdělaný,
ptá se i obyčejný,
prostý.
Ptali se tehdy,
ptají se i dnes.

Až na kříži
Pán Ježíš duši vypustil,
pak mnohý člověk pochopil,
a uvěřil.
„Jistě člověk ten Syn Boží byl“.

V nedělní ráno,
když Ježíš z hrobu vstal,
poznali mnozí,
že není jenom člověk.

Že je Bůh!
Slavný Pán!
Ježíš je Kristus!
Je Boží Syn!

●

Už věříš, Tomáši?
Zemřel i za tebe
aby tě zbavil hříchu, vin.
„Tomáši, věř!“

Vlož svoje prsty do mých ran.
Pohleď, mé dlaně.
Na nich tvůj hřích vyrytý mám.

Svou ruku vlož
v můj probodený bok.
Tomáši, věř!
Já jsem tvůj Pán!“

Ten kdo se znovu narodí,
porozumí a pochopí.

Jen malý hlouček
pod nebem tiše stál,
své oči za Ním upíral.
Pán Ježíš k Otci odcházel,
a mrak Ho zastíral.

Pak Ducha svého
na zem dal,
by učil ty, kdo v Něho věří,
vedl je, a těšival.

Kdo Ducha Jeho přijal,
svědkem se Božím stal.
Ten nemůže už mlčet.
Ježíš je Spasitel!
Zachránce světa!
Tu radostnou zvěst
musí nést dál.

Už zbývá jen krátký čas.
Pán Ježíš se vrátí na zem zas.
Pro svoji Církev se vrátí,
čas se už krátí.

Buď připravený,
a buď bdělý.
On přijde jako slavný Král,
by do příbytku svého
nás si vzal.

Sláva Jemu!
Sláva!
Boží Církev
Tě Pane očekává!